

הממשלה ומבקר המדינה

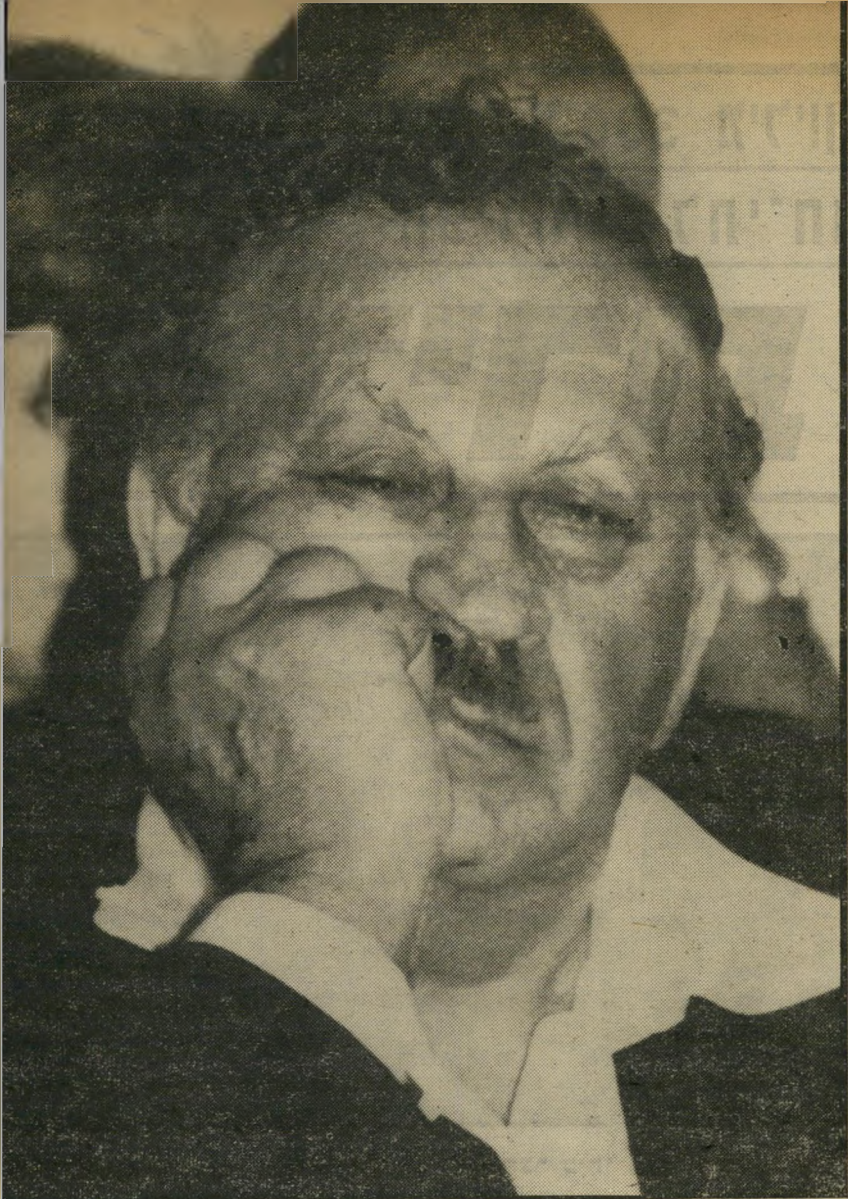
שותפים להסתרת מידע

שהציבור צריך לדעת אותו: מעורבותו

של שריהעל הכלכלי בעסקים פרטיים

אישי העסקים מתנועת החרות. יעקב מרידור, פרח ושיגשג והפך איל-ספנות בינלאומי בעזרתו הפעילה של השר המפא"ניק דשן-הגוף ואוהביהחיים-הטור בים, פינחס ספיר. היום כבר אין אישי העסקים יעקב מרידור וזקוק לעזרתו של ספיר. יש לו בממשלת-ישראל פטרוני חדש, דשן-הגוף וחסידי-מנעמי-החיים: שריהעל לענייני-כלכלה, אישי-חרות יעקב מרידור. היום כבר ידוע כי מרידור ממשיך להחזיק בחלקו בחברה השוקדת על פיתוח המצאתו המיסותרית בתחום האנרגיה. זהו מצב מובהק של מה שמכונה בלשון החוק "ניגוד אינטרסים". ההנמקה שניתנה לכך, כאילו מדובר בהמצאה בעלת חשיבות לאומית מיוחדת, לא זו בלבד שהיא מגר חכמת, אלא שהיא עולה להוות גם תקדים מסוכן, אך גם עובדה כי מחזירה לעומת שאלת כעלותו של מרידור על עסקיו האחרים, ובמיוחד עיסוקיה-הספנות שלו.

הקידה "העולם הזה" בעניין זה העלתה שרשרת של גילויים מר-

הסוד של

מרידור

לאחר מכן — על השר להתפטר מכל מישר רה, תפקיד או כהונה, ולהפסיק כל עסק או פעילות שאינם בהתאם לכללי ועדתי אשר, תוך 60 יום — במועד הדיווח — חייב השר למכור את זכויותיו בעסק או את מניותיו לאדם שאינו קרובו, וזאת על פי סעיף 13 בהמלצות הוועדה.

ברור כי אם אמנם לא חל כל שינוי בהרכב הבעלות והנהלה של החברה הימית ואטלנטיק — כפי שמעידים התיקים ב-

מטעם הממשלה, נאמר שעל הוועדה, להמיר ליץ על כללים למניעת ניגודי-עניינים הי עולל להתעורר בין כהונתם של שרים וסגני-שרים ופעולתם בתפקידהם לבין זיקתם במישרין או בעקיפין לעסק, לרכוש, למיקצוע או לעיסוק או תפקיד כלשהם, בין למטרות רווחים ובין שלא למטרות רווחים.

הוועדה הגישה את המלצותיה — שהיו פושרות למדי — ב-11 באוגוסט 1977, ובתוך הממשלה מונתה, ורעדתי-פירושים, אשר בסופו של דבר חייבה את שריהאואר דאו, שימחה ארליך, להעביר את עיסוקו לרשות אשתו, שר התמ"ת דאו, יגאל הורביץ, העביר את עסקיו לבניו, אחרי מאבק ארוך וממושך שניהלו אמצעי-התיק שורת וכמה חברי-כנסת, נאלץ גם שר-החקלאות דאו, אראל שרון, לוותר, לכך אורה, על הניהול השוטף של חוותו הגדול-לה.

גם על פי הוראותיה הפושרות של ועדתי-אשר, לא היה כל פסק

הימים, שכל אחד מהם חמוץ מי משנהו. לא זה בלבד שאייאפשר לברר בווראות אם ממשך מרידור בעסקיו הפרטיים, בשעה שהוא מכהן כשרי-מכנה, אלא שהיועץ המישפטי לממשלה, הממשלה עצי מה ומישרד מבקרה-המדינה חברו יחד בקשרי-התיקה ובקשרי-השתי-קה מוזר, בכל מה שנוגע לבעיות השרים על עיסוקיהם.

התחנה הראשונה בדרך הגילויים היתה במישרד רשמי-החברות בירושלים. במישרד זה, השייך למישרד-המישפטים, מוחזק קים התיקים של כל החברות הרשומות בישראל. חברות אלה חייבות, על-פי חוק, לדווח למישרד זה על כל שינוי בהרכב הבעלות שלהן ועל כל שינוי בהרכב לותן. הן גם חייבות לשגר למישרד תשקרי פים ומאזנים, שמהם אפשר ללמוד על מצב החברה.

יעקב מרידור הוא שותף בשתי חברות-ספנות: החברה הימית (הובלת פרי ו-

שם החברה		מס. חברה		קוד		מס. סניף		מס. חשב חוץ	
שם המפול (סמ"מ או סמ"ח)	פרטי	מס. חברה	מס. סניף	קוד	מס. סניף	מס. חשב חוץ	מס. חשב חוץ	מס. חשב חוץ	מס. חשב חוץ
מרידור	יעקב	2002794	00	40	00	16401	00	225590	00
ברנר	מילה								
ד"ר לבקין	פסק								
ד"ר דאס	יקוב								

אישור המנהל חתימתו ידו אישר מילא ברנר את הרכב הנהלת, החברה הימית להובלת פרי, שבה חבר שותפו, יעקב מרידור. זהו תצלום של מיסמך מתוך תיקיה-החברה במישרד רשמי-החברות, משנת 1976. מאז לא התקבלה במישרד כל הודעה המבטלת את חברותו של מרידור בהנהלת החברה. תיק אטלנטיק במישרד — נעלם.

משרד רשמי-החברות — עומד הדבר בי סתירה להוראות ועדתי-אשר, שאותן אימצה הממשלה.

כדי לקבל הסבר על מצב עניינים זה, פנה העולם הזה אל היועץ המישפטי לי-ממשלה, התשובה שהגיעה משם היתה חד-משמעית: מישרד היועץ המישפטי לי-ממשלה אינו עוסק כלל בכל מה שנוגע להוראות ועדתי-אשר.

התחנה הבאה היתה מזכיריה-הממשלה,

כי עץ השר מרידור לוותר על חלקו בחברות הספנות שלו, וזהתי-פטר ממועצות-המנהלים שלהן.

על פי סעיף 13 בהמלצות ועדתי-אשר, חייב כל שר לדווח בדין-וחשבון מפורט למבקרה-המדינה על מצב החון, הנכסים, הזכויות וההתחייבויות שיש לו ולבני-משפחתו, וזאת — תוך 60 יום מאז כניסתו לתפקיד, אך עוד קודם לכן — מייד עם כניסתו לתפקיד, ולא יאוחר מ-30 יום

בתיקי שתי החברות הללו לא הופיעה בחודשים האחרונים, מאז היה מרידור לשר, שום הודעה על שינוי בהרכב הבעלות או בהרכב מועצת-המנהלים. על-פי הרישומים המופיעים אצל רשמי-החברות במישרד-המישפטים הישראלי, יעקב מרי-דור הוא עדיין בעליהן של החברות האלה, וחבר בהנהלתיהן.

מיקרה מוזר אירע בעת החקיקי-רה. התיק של חברת הספנות "אפי"

ההוראות ועדתי-אשר עולה במפורש כי מישרד מבקרה-המדינה הוא האחראי ליישום ההמלצות הללו. לכך הסכים גם יעקב שייף, אך הוא דבק בעמדתו שאינו יכול לומר דבר, הוא היה מוכן לגלות רק שמשרד מבקרה-המדינה מינה לפני יותר משנה ועדה (המשך בעמוד 72)